

ת"פ 55216/07/14 - מדינת ישראל נגד בהא ברדיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55216-07-14 מדינת ישראל נ' ברדיעה (עציר)
תיק חיצוני: 2014/___71719_

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד שרית דרור מלשכת תביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	בהא ברדיעה ע"י עו"ד ראפת עליאן

החלטה

רקע

לפני בקשה להארכת מועד להגשת נימוקים לבקשה לחילוט רכב.

ביום 31.7.14 הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים. ההרשעה באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו נגזרו על הנאשם שנת מאסר בפועל ומאסר על תנאי. עוד הוסכם, כי המאשימה תבקש לחלט כלי רכב בו השתמש הנאשם להסעת השוהים והנאשם יבקש להמנע מכך. שני הצדדים בקשו שלא לקיים דיון בענין במעמד הצגת ההסדר אלא להגיש טעוניהם בכתב. סוכם, כי המאשימה תגיש טיעונה תוך 7 ימים והנאשם יגיב תוך 7 ימים.

בית המשפט אישר ההסכמה והורה למאשימה להגיש טיעוניה תוך 7 ימים - קרי עד ליום 7.8.14.

המאשימה התעלמה מהחלטת בית המשפט (ומהצהרתה שלה) ולא הגישה טיעוניה.

הנאשם המתין בסבלנות, עד אשר הגיש ביום 12.10.14 בקשה להחזרת הרכב (ה"ת 18342-10-12). ביום 11.11.14 הורה בית המשפט למאשימה להגיב עד ליום 18.11.14 - והמאשימה התעלמה מן ההחלטה. ביום 25.11.14 הגיש ב"כ הנאשם בקשה למתן החלטה ללא תגובת המאשימה - ורק ביום 2.12.14 ראתה המאשימה להגיב לבקשה והגישה בקשה לחילוט הרכב. המאשימה אמנם התנצלה על האיחור בהגשת תגובתה, אך לא ראתה לנמק האיחור או לבקש רשות לטעון לבקשת החילוט באיחור של שלושה חודשים.

בדיון שהתקיים לפני ביום 10.12.14 הוריתי על שחרור הרכב בתנאים. דחיתי בקשת המאשימה לדון בשאלת החילוט עד אשר תוגש בקשה מנומקת מטעמה להגיש נימוקיה באיחור.

עמדות הצדדים

ביום 14.12.14 הגישה המאשימה בקשה להארכת מועד להגשת נימוקי בקשת החילוט. ההסבר לאיחור היה, שבשל "טעות אנוש" לא הועברה ההחלטה מיום 31.7.14 לטיפול של התובעת המטפלת בתיק. עוד נטען, כי המאשימה כלל לא ידעה על ההחלטה מיום 11.11.14 עד אשר התקשרו אליה ממזכירות בית המשפט, ביום 27.11.14.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי גם הנאשם לא הגיש טיעוניו ביחס לבקשת החילוט וכי למיטב ידיעתה הבקשה אותה הגיש להחזרת הרכב לא נשלחה למשרדי המאשימה.

ב"כ הנאשם מתנגד לבקשה. לדבריו האיחור בהגשת הבקשה אינו מוצדק ועל כן אין להתיק למאשימה להגישה בשלב זה.

דין והכרעה

דין הבקשה להגשת הטענות באיחור להדחות.

ביום 31.7.14 הגיעה המאשימה להסדר טיעון בגדרו התחייבה להגיש טיעוניה לבקשת החילוט תוך 7 ימים. המעט שניתן לצפות מבעל דין הוא, שיעמוד בהסכמה דיונית אליה הוא מגיע. זכותו של נאשם כי ההליכים נגדו יסתיימו בזמן סביר. במיוחד דברים אמורים כאשר הוא מגיע להסדר טיעון סגור, אשר אחת ממטרותיו היא השגת הודאות ביחס לענשו וסיום מהיר של ההליכים. לא ניתן לקבל, כי שלושה חודשים לאחר שנגזר דינו של הנאשם רואה המאשימה לבקש להשית עליו עונש נוסף. הדבר פוגע בזכויות הנאשם ובסדרי עבודתו של בית המשפט.

קושי נוסף בהתנהלות המאשימה אני רואה בכך שגם לאחר שבית המשפט הורה לה להגיב לבקשה להחזרת התפוס, הגישה תשובתה באיחור של שבועיים. אם בכך לא די, המאשימה לא ראתה לנמק מדוע לא הגישה טעוניה במועד ולא טרחה לבקש רשות להגשתם אלא נהגה כאילו קנויה לה זכות, להגיש טעוניה באיחור של שלושה חודשים ובית המשפט והנאשם אמורים להכפיף עצמם למועדיה.

הסברה של ב"כ המאשימה, כי בשל "טעות אנוש" לא קיבלה ההחלטה מיום 31.7.14, לאקוני ואינו מבהיר מהי אותה תקלה. בדיון נכח תובע מטעם המאשימה, אשר הגיע להסכמה הדיונית וקיבל ההחלטה בסוף הדיון ולא ברור איזו תקלה גרמה לכך שההחלטה לא קוימה. הסבר מדוע גם החלטה מיום 11.11.14 לא זכתה לטיפול כלל לא עלה.

התקשיתי להבין טענת המאשימה, כאילו גם הנאשם חטא בכך שלא הגיש טיעונו ביחס לבקשת החילוט: על פי ההסכמה הדיונית מיום 31.7.14, אותה אישר בית המשפט, היה הנאשם אמור להגיב 7 ימים לאחר הגשת טיעוני המאשימה (שהרי סדרי הדין הם שראשית טענת המאשימה והנאשם מגיב לטעוניה). כל עוד לא הגישה המאשימה טיעוניה, אין הנאשם אמור להגיש מאומה.

התקשיתי גם להבין הטענה על כך שהנאשם לא הגיש למאשימה את בקשתו להחזרת תפוס: מטענה של ב"כ המאשימה עצמה עולה, כי שתי החלטות שיפוטיות (שאחת מהן נתנה בנוכחות תובע) לא הגיעו לידיעתה. לפיכך לא ברור כיצד יודעת המאשימה אילו בקשות התקבלו במשרדיה ואילו בקשות לא.

אוסף על כל אלה, כי אין מדובר במקרה ראשון בו אני נתקל, בו רק כאשר מוגשת בקשה להחזרת רכוש נזכרת המאשימה לבקש לחלטו - נהפוך הוא, הדבר הוא כמעט נהוג קבוע אצל המאשימה.

לאור כל אלה, דוחה הבקשה להגשת הטענות באיחור ומכלל זאת, דוחה בקשת החלוט. משכך, מבטל ההגבלות החלות על הרכב אותן קבעתי בהחלטתי בתיק ה"ת 18342-10-12.

לאור העובדה שאלמלא האיחור בהגשת הנימוקים, אפשר ותוצאת בקשת החילוט היתה שונה, אמנע מהשתת הוצאות לטובת הנאשם.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ה, 26 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.